

فرهنگ خاورشناسان: زندگینامه و کتابشناسی ایران‌شناسان و اسلام‌شناسان / تألیف گروه مؤلفان و مترجمان. — [ویرایش ۲]. — تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۷۶. —

موقع تا ۱۹۷۰ استاد دانشگاه هامبورگ بود. در ۱۹۷۱ و ۱۹۷۲ استاد میهمان در دانشگاه بردو، از ۱۹۷۱ تا ۱۹۷۳ استاد دانشگاه بوخوم، از ۱۹۷۲ استاد دانشگاه کیل و سپس در ۱۹۸۰ و ۱۹۸۱ همکار پژوهشی انتیتوی پژوهش‌های دانشگاه بیت‌المقدس گردید.

بوسه عضو انجمن شرق‌شناسی و انجمن فلسطینی آلمان بوده است.

آثار

«Die Entwicklung der Staatsurkunde in Zentralasien und Persien von den Mongolen bis zu den Safawiden», 24th Intern. Congr. Or. 1957, 372-374.

”گسترش اسناد دولتی در آسیای میانه و ایران از عصر مغول تا صفویان“

Untersuchungen zum islamischen Kanzleiwesen an Hand turkemenischer und safawidischer Urkunden. Abhandlungen d. Deutschen Archäologischen Instituts Kairo. Islamische Reihe 1, Kairo: 1959.

کندو کاوی در دفترداری اسلامی با بهره‌گیری از اسناد ترکمنی و صفوی

«Persische Diplomatik im Überblick, Ergebnisse und Probleme», *Islam* 37, 1961, 202-245.

”نگرشی بر مناسبات سیاسی ایران، نتایج و دشواری‌ها“

«Diplomatic III: Persia», *EI*, Vol. II, 1965, 301-313.

”دیپلماسی، ایران“

«Ferman», *EI*, Vol. II, 1965, 803-804.

”فرمان“

[این مقاله با عنوان و مشخصات زیر به فارسی ترجمه و چاپ شده است:
”گوته و اسلام“، ترجمه جلال ستاری، هویت ملی و هویت فرهنگی. تهران: نشر مرکز، ۱۳۸۰، ۲۷۳-۲۹۲]

«Hadath», *EI*, Vol. III, 1971, 19.

” حدث ”

«Hayd», *EI*, Vol. III, 1971, 315.

” حیض ”

«Ibadat», *EI*, Vol. III, 1971, 647-648.

” عبادات ”

«Note sur un livre de droit coutumier bédouin», *RHDFE* 50, 1972, 257-262.

” یادداشت درباره قانون عربی بدوي ”

«Itikaf», *EI*, Vol. IV, 1978, 280.

” اعتکاف ”

منابع ۵۱/۱ ج ۲ ص ۵۳۷؛ ۴۳۷ ج ۱ ص ۳۱۱-۳۱۳؛ ۳۱۳-۳۱۱ ج ۱۱۷؛ ۱۲۵؛ ۱۲۵ ج ۳ ص ۳۰۱، ۱۲۸؛ ۵۵۸-۵۵۷ ج ۱۲۸؛ ۱۹۵۰-۱۹۵۶؛ ۱۹۵۰-۱۹۵۶ س ۱۵۰؛ ۱۵۰ ج ۱۵۱؛ ۱۹۷۵-۱۹۷۱، ۱۹۷۰-۱۹۶۶، ۱۹۶۵-۱۹۶۱ ج ۱۵۲؛ ۴۱-۴۹ ج ۶ و ۹.

بوسه، هریبرت [heribert buse]

Busse, Heribert

— ۱۹۲۶)، مطالعات اسلامی و ایرانی.

۲۶ آوریل در دودراشتات^۱ (آلمان) به دنیا آمد. ۱۹۴۸ تحصیلات دبیرستانی را به پایان رساند. ۱۹۵۶ موفق به اخذ درجه دکتری از دانشگاه ماینتس^۲ گردید.

از ۱۹۵۶ تا ۱۹۶۳ دستیار علمی در دانشگاه هامبورگ و در ۱۹۶۴ و ۱۹۶۵ کارشناس انتیتوی شرق‌شناسی آلمان در بیروت بود. ۱۹۶۵ رساله استادی خود را نگاشت و از همان